

Skierowanie do DPS-u bez zgody przyszłego mieszkańca

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 29, listopad 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 2179

Zgodnie z treścią art. 365 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W przypadku, gdy o umieszczeniu w domu pomocy społecznej zdecydował sąd powszechny, rola organu administracji sprowadza się do wykonania prawomocnego orzeczenia Sądu i wydania decyzji o skierowaniu do domu pomocy społecznej. Wyrok WSA w Krakowie z 7 listopada 2013 r. sygn. III SA/Kr 269/13.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że skierowanie nie jest jednoznaczne z umieszczeniem osoby w placówce, choćby z uwagi na przypisanie osoby do konkretnego domu, o czym nie orzeka sąd wydając postanowienie o umieszczeniu osoby w domu pomocy społecznej. Zgodnie bowiem z zasadą wyrażoną w art. 54 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, osobę o której mowa w ust. 1, kieruje się do domu pomocy społecznej odpowiedniego typu, zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej. Ocenie organu podlega więc okoliczność, czy osoba, co do której orzeczono umieszczenie w domu pomocy społecznej, została skierowana do odpowiedniego typu domu, z uwagi na rodzaj posiadanego schorzenia. Brak woli skarżącej do przebywania w domu pomocy społecznej nie może stanowić podstawy do odmiennego rozstrzygnięcia przez organ, gdyż powyżej powołane przepisy zezwalają w określonych wypadkach na umieszczenie osoby w domu pomocy społecznej wbrew jej woli, a taka sytuacja ma miejsce w konkretnym przypadku.

Źródło: [CBOSA](#)